

Az alaphiba

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 3. szám, 2020. január 17.

Kőszeg Ferenc részletesen elmagyarázza, hogyan alakult ki a jelenlegi választási rendszer ([A vélemény szent?](#), *ÉS*, 2020/2., jan. 10.). Közelről látta, biztosan igaza van. De ezzel egyáltalán nem cáfolja, hogy ami így kialakult, az pocsék, és csak arra várt, hogy egy kellően aljas társaság kihasználja. Nem tudom, milyen megfontolásokra épül az egyéni választóközetek léte (talán arra, hogy ilyenek mindig és mindenütt voltak), de úgy tűnik, a valóságot ezek semmire nem kötelezik. Már az első választáson nyilvánvaló volt, hogy az emberek az egyéni körzetekben is pártokra szavaznak, és ez azóta is így van. Nem is lehetne másként: egy független jelöltnek, legyen akármilyen kiváló ember akármilyen remek programmal, legfeljebb egy kis település önkormányzatában van esélye megismertetni és elfogadtatni magát. Egy párt jelöltjének a személyes tulajdonságai pedig lényegtelenek, a parlamentben a frakcióval szavaz, nem érvényesítheti az egyéniségét (ha van neki egyáltalán...).

Kőszeg a kétharmad okaként sorolja az MSZP/SZDSZ hibáit. Hát nem. Egy normális rendszerben ezek egy (megérdemelt) bukást és kormányváltást okoztak volna, de nem adtak volna törvényes lehetőséget egy korlátlan pusztításra. Olaszország évtizedeken keresztül permanens kormányválságban élt. Valahogy mégsem ment tönkre az ország. Nálunk a törvényalkotók szent tehénnek tekintették a kormány stabilitását. Hát most megkaptuk. Köszönet érte.

(Ugyanebben a témában lásd [Kozák Márton cikkét.](#))